

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

S prilogo „Domoljub“.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXIII.

V Celovcu, 16. junija 1904.

Štev. 24.

Zopet slaven čin naše deželne vlade!

Občinske volitve v Št. Jakobu v Rožu razveljavljene!

Stari ljudje so dejali, da se človek nikoli ne izuči. Če bi zato potrebovali še kakšnega dokaza, nam ga je dala „slavna“ c. kr. dež. vlada koroška, ki je z odlokom od dne 6. junija 1904, št. 4155 razveljavila občinske volitve v Št. Jakobu v Rožu.

Te volitve, ki so se vršile 28. januarja 1904, so vzbudile zanimanje na naši strani; vedeli smo, da bodo vrli Št. Jakobčani storili svojo narodno dolžnost, in nismo se varali. Zbudile so prav posebno tudi zanimanje zakletih naših narodnih nasprotnikov, nemčurjev, saj so o njih znani nemčurčki v Št. Jakobu dosti pisali tako v celovških, kakor graških in drugih časopisih, češ, da zdaj mora pred „nemškim“ silovitim napadom, s pomočjo „Südmarke“ in „Schulvereina“, pasti stara slovenska trdnjava Št. Jakob v Rožu. Ali vse te, sicer prijetne nemške sanje je pregnala moč, edinost in odločnost slovenskih Št. Jakobčanov, ki so na dan volitve glasovali, in s svojimi glasovi dokazali, da je in ostane občina Št. Jakob v Rožu res slovenska trdnjava.

Zmagali so naši s tako večino, da je nasprotnikom kar zmanjkalo sape. Ali kakor zdaj vidimo, ta, za slovensko stranko sijajni izid tudi ni bil po volji naši slavni vladi, katere najvišji zastopnik, ministerski predsednik dr. pl. Körber ob vsaki priložnosti širokemu svetu gostobesedno naznanja, kako naklonjen hoče biti vsakemu narodu v naši Avstriji. Zdi se nam, da v tem, kakor v toliko drugih slučajih, ni odločila pravica in postava, ampak pravo pravcato — nemško-nacionalno stališče.

Res naše sedanje „slavne“ vlade vreden je razlog ali vzrok, radi katerega so razveljavili te volitve. Ko gre zoper Slovence, jim je pač dober vsak razlog, naj ga jim tudi pes na repu prinese. Čisto postavno je bil določen obrok 8 dnij, v katerih se morejo volilci pritožiti zoper volilni zapisnik. V tem času so se prišli pritožiti celi štirje možiceljni. In vendar zdaj c. kr. dež. vlada pravi v svojem odloku, da je bilo to nepostavno, češ, da sta bila v teku teh 8 dnij samo 2 uradna dneva (v resnici so bili trije!), v katerih se je moglo

vpogledati volilne zapisnike!! Mislimo, da so morali gg. pri c. kr. dež. vladi res precej časa tuhtati, predno so našli ta izgovor, ker dobro vemo, da ta vzrok pri raznih nemčurskih in nemških občinah nič ne vleče. — Že imenovani ministerski predsednik dr. Körber je že pred precej časom izdal ukaz, naj različni uradi svoje stvari hitro rešijo. V Št. Jakobu smo morali čakati nad dobre štiri mesece, predno so nam rešili, oziroma ovrgli zadnjo občinsko volitev. Ali so visokoučeni gospodje pri dež. vladi res morali študirati malone pet mesecev, predno so iztuhtali kakšen „vzrok“, da so mogli ovreči volitev v Št. Jakobu? Ali so hoteli volitev namenoma zavleči do sedanjega neugodnega časa, ko imajo ljudje delo na polju? Ali bi v kakšni drugi, recimo, nemčurski občini storili ravno tisto?

Odlomitev o Št. Jakobski volitvi nam je pokazala, pri čem smo koroški Slovenci in kako nas vlada „nepriustranska“ c. kr. koroška dež. vlada!

Poskrbeli bomo, da se te in druge stvari spravijo v razgovor tudi na drugih mestih!

Razkrinkani obrekovalci.

Tožba Grafenauer — Matevž Robin.

Brda ob Zili.

Obljubil sem skoraj že pred pol letom, da hočem še kaj sporočiti o vzrokih, vsled katerih je pri tukajšnjih občinskih volitvah propadla slovenska stranka, s tem pa to obljubo na kratko izpolnim. Glavni vzrok, da so nemškutarji zmagali, bila so različna obrekovalca, katera so se pred občinsko volitvijo razširila posebno ustmeno po celi občini, potem pri deželnozborski volitvi za Trbiški okraj pa po vseh nasprotnih časopisih daleč na okrog.

Tako je posestnik Matevž Robin, skoraj gotovo po svojih nemškutarskih prijateljih slabo poučen, malo dni pred občinsko volitvijo rekel na brdski planini, da je bivši šolski svet, katerega načelnik je bil g. deželni poslanec Grafenauer, šolsko občino ogoljufal za celih 74 procentov, t. j. za okroglo 2400 K. Ko se je vršila dné 19. decembra 1903 občinska volitev, je ravno ta mož rekel, da bode, ako ga grejo tožiti, še več dokazal, kakor pa je prej na planini rekel. Veliko ljudij je vse to verjelo in so z nasprotno stranko volili.

Gosp. Fr. Grafenauer vložil je s sodrugi vred

zoper to obrekovalce po dr. Brejcu tožbo in dné 4. februarja bila je prva obravnava. Vseh prič je bilo čez 20, ali nobena ni bila zaslišana, ker je sodnik razsodil, da ta obtožba zavolj tega ni postavna, ker jo zastopa sam krajni šolski svet, ne pa državno pravdnništvo, kakor veleva postava. Matevž Robin je bil vsled tega oproščen in naši nasprotniki so bili silno veseli. Ali to veselje ni trajalo dolgo. Gosp. dr. Brejce se je pritožil zoper to obravnavo, ki je bila vsled tega popolnoma ovržena. Zavolj tega bila je druga obravnava dné 28. aprila zopet v Šmohoru. Zdaj se je Grafenauer-jevi tožbi pridružilo tudi državno pravdnništvo. Matevž Robin skušal je sicer vse utajiti, oziroma svojim besedam čisto drug pomen podložiti, kakor pa je prej govoril, ali po mnogih pričah se mu je dokazalo, kar je bil v resnici rekel. Zavolj tega se je na predlog sodnikov in na opomin svojega odvetnika, ne da bi skušal sploh kaj dokazati, spravil z g. Grafenauerjem. Vzel je na-se vse stroške, razun zadnjih Grafenauer-jevih prič, ter je v „Grazer Tagblatt“-u in „Bauernzeitung“ preklical svoje obrekovalce.

S tem pa ta zadeva še ni bila končana. Državno pravdnništvo, ki je tudi tožilo, s to spravo ni bilo zadovoljno. Tožilo je tedaj za krajni šolski svet samo naprej in dné 24. maja je bila vsklicna obravnava v Celovcu. Z ozirom na to, da je svoje obrekovalce že preklical, bil je tu Matevž Robin obsojen samo na 50 kron kazni in na poravnavo stroškov.

Pa poglejmo malo resnicoljubnost naših nemškutarjev! Akoravno je vse to, kar sem pisal, znano in očitno, tako ti ljudje vendar še razširjajo govorico, da je g. Grafenauer pri tej tožbi propadel in da je moral veliko plačati, da, govorili so celo, da ni Robin sam dal omenjeni preklic v časopise, ampak le kak njegov nasprotnik. Tako početje je sicer precej neumno, ali naši nasprotniki si mislijo, naj pomagajo, kar more.

Samo še dva podobna slučaja hočem omeniti. Bilo je 13. marca, ko je rekel tukajšnji nadučitelj v šoli dvema slovenskima možema: „Mi“, namreč liberalci, „ne bodemo tiho, mi bodemo ljudem že oči odprli, kako je Grafenauer s svojo stranko slabo gospodaril“. In par dnij na to sporočili so vsi nasprotni listi z namenom, da bi g. Grafenauer pri deželnozborski volitvi za okraj Trbiž propadel, v

Podlistek.

Bog pravico vidi, ali ne skaže takoj.

(Povest: Lev Tolstoj. — Poslovenil D. Gustinčič.)

V mestu Vladimiru je živel mlad kupec Akse- nov. Imel je dve prodajalnici in hišo. Akse- nov je bil playolas, kodrast, lep in prvi veseljak in pevec. V svoji mladosti se je često napil in, kedar je se opijanil, je iskal preprirov; pa ko se je bil oženil, je prenehal tudi piti in le malokedaj je zopet padel v ta greh.

Nekoč poletu se je odpravil Akse- nov v Nižnji na veliki semenj. Ko se je poslavljaj od družine, mu pravi žena: „Ivan Dimitrijevič, ne odhajaj se- daj, jaz sem imela nocoj slabe sanje o tebi.“

Akse- nov se nasmeje in pravi: „Ej, ti se samo bojiš, da bi jaz kaj zapil na semnju.“

Žena pravi: „Sama ne vem, česa se bojim, ali jaz sem tako slabo sanjala; — videla sem te, kakor da si prišel iz semnja, snel kučmo, a jaz gledam: tvoja glava je vsa siva.“

Akse- nov se zasmee. „No, to znači dobiček. Glej, če prodam, dragih slaščic prinesem.“

In poslovil se je od družine, pa se odpeljal. Na polovici pota se sestane z znanim kupcem in se dene ž njim prenočevati. Napila sta se čaja in legla v dveh sosednih sobah spat. Akse- nov ni imel navade spati dolgo; prebudil se je sredi noči, in da bi se lažje pri hladni vozil, vzbudil je kočijaža in

velel zapreči. Potem je stopil v črno kočjo, po- računal z gospodarjem in se odpeljal.

Po štiridesetih vrstah se je zopet ustavil krmiti, odpočil se je v hladnih sencah svoje po- staje, potem pa šel v vežo k obedu; velel je po- staviti samovar, vzal kitaro in začel igrati. Kmalu na to se pripelje na dvorišče druga trojka z zvončkom in iz voza stopi uradnik z dvema vojakoma; ta pride k Akse- novu in ga jame izpraševati: „Kdo? Odkodi?“ Akse- nov pové vse kakor je in prosi, ali bi mu morda ne bilo ugodno popiti ž njim čašo čaja. Toda uradnik ga ne neha izpraševati. „Kje je nočeval prošle noč? Ali sam, ali s kakim tr- govcem? Ali morda ni videl zjutraj kupca? Zakaj se je tako rano odpravil iz dvora?“ Akse- nov se je čudil, zakaj ga izprašuje o vsem tem, pové vse, kakor je bilo in pravi: „Zakaj me tako izprašujete, jaz vendar nisem tat ali morda kak razbojnik. Jaz se peljem po svojem opravilu in me ni treba ni- česar izpraševati!“

Nato pokliče uradnik vojaka in dé: „Jaz sem policijski načelnik in te izprašujem radi tega, ker je kupec, s katerim si ti prošle noč prenočeval, zaboden. Pokažite svoje reči, a vi preiščite ga!“

Šli so v kočjo, vzeli kovček in meh in začeli razvezovati in iskati. Načelnik potegne iz mešička nož in zakriči: „To je oni nož!“

Akse- nov se je ozrl, vidi — krvav nožek so potegnili iz njegovega mešička, in se prestraši.

„Zakaj je nož krvav?“ Akse- nov je hotel od- govoriti, pa niti beseda mu ni hotela iz grla.

„Jaz . . . jaz ne vem . . . jaz . . . nož, jaz, . . . ni moj . . .“

Tedaj pa pravi načelnik: „Zjutraj so našli kupca zabodenega v postelji in kdo drugi naj bi bil to zdelal, kakor ti? Hiša je bila od znotraj za- prta, a v njej nikogar, razven tebe. Pa tudi krvav nož imaš v mehu in na obrazu se ti bere. Povej, kako si ga ubil in koliko denarja si mu pobral?“

Akse- nov se je veril, da on ni tega napravil, da ni videl kupca odslej, odkar je pil ž njim čaj, da ima denar, osem tisoč, a ta da je njegov, a noža ne pozna. Glas se mu je tresel, lice blede, in ves je trepetal, kakor krivec.

Načelnik je poklical vojaka, velel zvezati ga in peljati k telegi (k vozu, h koleslju). Ko so Akse- nova zvalili z zvezanimi nogami v telego, se je prekrizal in zaplakal. Pobrali so mu še, kar je imel pri sebi, vzeli denar in ga peljali v bližnje mesto v zapor. Poslali so v Vladimir poizvedovat, kak človek da je bil ta Akse- nov, in vsi vladimir- ski kupei in prebivalci so izpovedali, da je Akse- nov v svoji mladosti rad pil, a drugače bil dober človek. Nato so ga začeli soditi. Sodili so ga radi tega, ker je ubil razanskega kupca in ukradel 20.000 rubljev.

Žena mu je bila vsa izsebe. Kaj naj si misli? Otroci so bili še vsi mladi in eden pri prsih. Po- brala je vse s sabo in se peljala ž njimi v mesto, kjer je bil zaprt mož. V začetku je niso pustili, a potem je prosila načelnika, in peljali so jo k njemu. Ko ga je ugledala v jetniški obleki in v verigah, v družbi z razbojniki, se je zgrudila na zemljo in dolgo ni mogla priti k sebi. Potem je postavila otroke okoli sebe, sedla poleg njega in mu začela pripovedovati o domačem delu in ga izpra- ševati o vsem, kar se je bilo zgodilo ž njim. On

dolgemu članku, kako je g. Grafenauer tukajšnja šola oškodoval. Posebno je bilo navedeno med mnogim drugim, da so liberalci zadnje leto pred g. Grafenauerjem potrebovali za tukajšnja šola samo za 280 K drv, in še teh je nekaj za prihodnje leto ostalo, g. Grafenauer je pa drva tako drago plačeval in zraven še tako slaba drva dobil, da je kar prvo leto izdal za šolska drva okoli 500 K. Nekaj tega je sicer resnično, ali laž in obrekovanje obstoji v tem, da so nasprotniki zamolčali, da so ta drva zadostovala za dve leti, in da Grafenauer v drugem letu čisto nič ni izdal za drva. Ker se je občinska volitev takrat tukaj trikrat vršila, postal je Grafenauer načelnik šolskega sveta še le ob koncu meseca avgusta l. 1901. in je moral v jeseni priskrbeti tudi že drva za prihodnje leto.

Kot poseben greh naštel se je tudi ta, da je kupil g. Grafenauer za novo streho pri šoli za 412 kron 63 vin. nove deske in drugi potreben les. Ker se je morala šola potem po novi postavi pokriti s cinkovim plehom, je naš deželni poslanec sam pri javni dražbi kupil te deske za 310 K, tako da je prišlo na ostali les še 102 K 63 vin. Ta les pustil je on ceniti ter je zapisal meseca januarja v protokol krajnega šolskega sveta, da je ostali les vreden 116 K 62 vin., in da ima tedaj šola zraven 13 K 99 vin. dobička. Pisali so liberalci in govorili, da je s tem šola oškodovana, da ta cenatev ni dobra itd., dokler niso naši možje jim rekli, naj jim le pustijo za to ceno omenjeni les, oni jim bodo za to še hvaležni. Zdaj še le so nemškutarji utihnili, ali lesa seveda niso dali, ker je v resnici še več vreden kakor pa 116 K in 62 vin.

To kaže, kako podlo delajo, kako se lažejo nemčurji!

Štirinajsti občni zbor

katol. političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem.

V četrtek dné 9. junija se je v Celovcu vršil 14. občni zbor našega političnega društva. Udeležba je bila precejšnja, a bi bila mogla biti z ozirom na važnost stvari še boljša. Kot vladni zastopnik je bil navzoč g. vitez Rainer-Harbach, c. kr. dež. vlade tajnik v Celovcu. Celovski magistrat je na naznanilo shoda odgovoril s pravilnim slovenskim dopisom.

Shod je otvoril predsednik g. Gr. Einspieler s primernim pozdravom. Nato je tajnik Rozman podal poročilo odbora, omenjajoč tudi raznih dogodkov minulega leta, ki so vplivali na gibanje koroških Slovencev.

Zadnji občni zbor se je vršil dné 19. febr. 1903. V minulem letu je društvo priredilo sledeče shode: 10. maja v Škofičah, 5. julija v Prevaljah, 16. avg. v Kotmarivasi, 4. oktobra v Dobu pri Pliberku. Vsi so bili dobro obiskani. S prihodom g. dr. Brejca se je pričelo na Koroškem živahnejše gibanje. Njegov odločni nastop za pravice slovenščine v sodni dvorani je vzbudil jezo nasprotnikov, ki so z vso silo in vsemi sredstvi začeli kratiti naše pravice. Da protestujemo zoper nezaslišano početje nasprotnikov, napravili smo dné 22. novembra 1903 pet protestnih shodov, namreč v Prevaljah, Šmihelu nad Pliberkom, Št. Jakobu v Rožu, Trati pri Glinjah, Hodišah. Na

ji je vse povedal. Nato pravi ona: „Kaj naj začnemo torej?“

On pravi: „Treba bo prositi carja. Ali naj nedolžen umrjem?“

Žena pravi, da je že poslala carju prošnjo, ali da prošnja ni došla. Aksenov ni odgovoril ničesar in se zamislil. Nato pravi žena: „Ne zaman torej, ali se spomniš, sem jaz sanjala, da si ti osivel. Glej, in res si že osivel od gorja. Zakaj si bil odšel!“ In začela mu je prebirati lase in dejala: „Vanja, drug mojega srca, povej ženi svoji resnico: ali res nisi zdelal ti tega?“

Aksenov pravi: „Torej tudi ti si me obsodila“ in zakril si je z rokami obraz in zajokal. Potem je prišel vojak in ukazal, da mora žena z otroci oditi. Aksenov pa se je zadnjič poslovil od svoje družine.

Ko je žena odšla, je jel Aksenov misliti, kaj da sta govorila. In ko se je Aksenov spomnil, da je tudi žena dvomila nad njim in izpraševala, je li ni on ubil kupca, je rekel sam pri sebi: „Vidi se, da razven Boga, nikdo ne more spoznati resnice in samo od Njega je treba prositi in samo od Njega pričakovati milosti.“ In od tega časa je Aksenov prenehal vlagati prošnje, ničesar se ni več nadejal in samo k Bogu je še molil.

Aksenova so obsodili na knuto in na Sibirijo v prisiljeno delo, in tako se je tudi zgodilo. Nasekli so ga s knuto in ko so se mu rane zacelile, so ga poslali z drugimi prisiljenci v Sibirijo.

V Sibiriji, v prisilni delavnici, je živel Aksenov šest in dvajset let. Lasje so se mu pobelili kakor sneg, brada mu je zrastle dolga, ozka in siva. Vsa njegova veselost je izginila. Zresnil se

vseh se je podpisala primerna resolucija, katero so odposlali tudi malone vsi slovenski občinski zastopi koroški.

Dné 25. novembra se je vršil v Celovcu shod zaupnih mož, ki je bil prav dobro obiskan. Razprave so bile zelo živahne. Drugi dan je odšla deputacija na Dunaj, da na primernem mestu opiše in označi krivice, ki se nam godé.

Dopolnilna volitev za deželni zbor v okraju Trbiž-Podklošter je imela za nas žalosten izid. Vzroki so znani! Volilne shode smo priredili takrat v Žabnicah, Čačah, Zilski Bistrici, Ukvah in Št. Lenartu. — Več sreče kakor pri teh, smo imeli pri občinskih volitvah. Žal, da vsled izdajstva dveh županov še nismo mogli prodrati pri volitvi zastopnika za okrajni šolski svet v Velikovecu.

Ozreti se nam je tudi na druge naprave, ki imajo pospeševati naš narodni napredek. 12 podružnic družbe sv. Cirila in Metoda je priredilo vkup 19 shodov, žal, da druge spijo. Važnega pomena morejo za nas postati izobraževalna društva, ki so jih vneti rodoljubi doslej osnovali v Št. Jakobu v Rožu, Globasnici, Gozdanjah, Brdi in Rožeku. Naj bi jim sledila še druga! Ta društva so vkup napravila 14 shodov. — Marljivo je delovala „Biserica“, „Gorotan“ se je vzbudil k novemu življenju. V Glinjah se je ustanovilo novo pevsko društvo „Drava“, v Hodišah „Zvezda“, v Celovcu smo dobili „Čitalnico“ in slovensko delavsko društvo. Na Brnci pridno budijo diletantje s predstavami narodno zavest, tamburaše imamo tudi že v Selah, Brnci, Št. Jakobu, Šmihelu nad Pliberkom in Rožeku.

Konečno se poročilo spominja še pokojnih narodnjakov: kmetov Jož. Pušla v Št. Jurju, G. Podlesnika na Lesah, Martina Štiha, in komendatorja Val. Šumaha.

Denarno stanje društva v minulem letu je bilo sledeče: Dohodki: Preostanek lanskega leta 434.04 K, nabrano na zadnjem občnem zboru 158 K, pozneje nabrano 25 K, vkup 617.04 K. — Stroški: Za agitacijo 140 K, znamke, brzojavi itd. 58 K, tiskovine 65 K, za prostore 25 K, venec na grob + odb. Štihu 19 K, podpore in razno 25.96 K, vkup 332.96 K. Ostane 284.07 K.

Po poročilu se je vnela daljša zelo živahna debata o bodočem delovanju društva. V razgovor so posegli gg.: Poljanec, Maierhofer, Einspieler, dr. Brejce, dr. Ehrlich, Kaplan itd.

V odbor so bili po predlogu g. Št. Bayerja soglasno izvoljeni: Fr. Grafenauer, Gr. Einspieler, dr. Brejce, Jos. Dobrovc, Val. Podgorc, dr. Ehrlich, Jos. Rozman, M. Prosekar, J. Vošpernik. Kot namestniki: Fr. Kobentar, J. Ure, J. Šumah. Pregledovalca računov: M. Ražun in Hutter.

Zelo važen in zanimiv govor o gospodarski organizaciji je imel vč. msgr. Val. Podgorc. Več o tem še sporočimo.

Nato predsednik zaključil shod.

Vojska med Rusi in Japonci.

Gospodarska kriza na Japonskem.

Zdi se, da se bližajo Japoncem težki časi. Vojna blagajna japonska je imela 121 milijonov jenov (en jen je 2 K 41 vin.) ob začetku vojske. Ker stane vojska Japonce na dan en milijon, so

je, začel je hoditi tiho, govoril je malo, nikoli smejal se in pogosto molil k Bogu.

V kaznilnici se je naučil Aksenov šivati čevlje in za prisluženi denar si je kupil evangelij in ga čital, kedar je bilo svetlo v zaporu. O praznikih pa je hodil v kaznilniško cerkev, čital apostole in pel na koru — ker imel je še zmiraj lep glas. Načelnštvo je imelo Aksenova rado, ker je bil miroljuben, a njegovi kaznjenski tovariši so ga spoštovali in ga nazivali „dedka“ in „božjega človeka“. Če so imeli kaznjenci kake prošnje, so tovariši vselej poslali Aksenova prositi načelnštvo, in če so se kedaj med seboj sprli, prišli so vedno k Aksenovu, da jih razsodi.

Od doma ni Aksenovu nihče pisal in tako ni nič vedel, ali mu še živé otroci in žena, ali so morda že zdavna umrli. (Konec prihodnjic.)

Smešničar.

* V neki družbi so se razgovarjali o zdravnikih in rekli, da nič ne znajo. Bil je pa tudi zdravnik med njimi, in ta se oglasi: „Kaj čenčate! Jaz sem zapisal že veliko zdravil in je vselej pomagalo.“ — „To ni mogoče“, rečejo vsi. — „Je, je“, reče zdravnik, „če ni pomagalo bolniku, je pa meni pomagalo in pa lekarju (apotekarju).“

* Stotnik: „Zakaj pa ne vstane tisti le mož na postelji, kedar jaz stopim v izbo?“ — Korporal: „Gospod stotnik, prosim za odpuščanje, tam-le ležijo samo hlače na postelji.“ — Stotnik: „Tri sto medvedov; vse eno, kedar jaz stopim v izbo, mora vse vstati.“

bili torej samo za štiri mesece preskrbljeni z denarjem. Upali so, da v tem času japonski vojskovođe s svojim izvrstnim orožjem in drznim napadanjem vojsko dokončajo. A četrti mesec vojske se bliža koncu, in ravno tako tudi vsebina japonske blagajne, med tem, ko Rusija zdaj šele začinja.

Japonska je tudi z živežem preslabo preskrbljena. Manjka ji tudi denarja, da bi nakupovala provijant (živež). Za vojsko se pobira po Japonkem riž, ki se pošilja na bojišče. Japonski vojak je zdaj edino le riž. Zato je pa začelo doma primanjkovati riža, in lakota grozi že glavnemu mestu Tokiu. Trgovina z inozemstvom je prenehala. Ladje, naložene s sirovinami, stojé v pristanišču, a nihče jih ne odvažja. Nastala je velika druginja. Mnogo tovarn je moralo ustaviti dela. Vsled tega je zastala tudi notranja trgovina, in mnogo tvrdk je že proglasilo konkurz. Največja parobrodna družba japonska „Nipon-Juzen-Kajša“ je najhujše udarjena, ker je država skoro vse njene ladje porabila za vojsko.

Prebivalstvo japonsko si ni želelo vojske, ampak le plemiška stranka, ki je navdušenja za vojsko umetno netila z velikimi obljubami, da bo vojska z Rusi povzdignila blagostanje japonsko. Pravili so ljudstvu, da bodo vzeli Rusom celo Mandžurijo in Sibirijo daleč čez Bajkal.

V Tokiu je bil ljudski shod, na katerem se je zahtevalo, da se zmanjšajo bremena za vojsko. Grof Okuma je pa rekel: „Umevam, da se bojé naše banke, ki so šele v povojih, za svoje imetje, ki znaša skupaj komaj 400 milijonov jenov. A če bi mi zdaj štedili za vojsko, bi bil to samoumor. Mi moramo zdaj vojsko nadaljevati z vsemi silami in skrbeti, da se obogatimo z njenimi uspehi.“ Tako pa špekulirajo samo kapitalisti. Revno ljudstvo se v trumah pridružuje socialnim demokratom, kateri so bili že iz početka proti vojski.

* * *
Praška „Politik“ dokazuje na podlagi števil, da je Kuropatkin imel koncem maja na bojišču skupno 287.750 mož s 598 topovi, do začetka avgusta dobi pa toliko pomoči, da bo imel do tedaj na bojišču 345.850 mož s 646 topovi, Japonci pa bodo imeli v najugodnejšem slučaju 248.276 mož s 846 topovi.

„Novi kraj“ poroča, da je 8. maja dejal poveljnik portarturske trdnjave, Stössl, vojakom v Port Arturu: „Vzdržali bodete trdnjavo, da pride pomoč. To je ravno tako gotovo, kakor to, da jutri izide solnce. Ruska zastava od ondi, kjer je razobešana, ne sme izginiti. S trdnim zaupanjem na Boga in neomajnost ruske moči, hočemo pričakovati sovražnika.“

Dopisi.

Slovinci! Zakurite na večer 4. junija v čast slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu po vseh slovenskih gorah in planinah prav mnogo kresov.

Pliberk. (Vsenemška gonja), katero so tukajšnji „Nemci“ ali nemčurji v nedeljo, dné 5. junija, zbobnali, se kljub lepemu vremenu in precej veliki, deloma divji množici ljudi, med katerimi so se najbolj odlikovali velikovski brivci, komiji, učitelji, in kljub prizadevanju Girardija, Metnica, dr. Höfererja ni mogla prav vršiti. Malo pačilo je že to, da so se morali zbrati ravno tam, kjer naši kmetje živino prodajajo, kar je jasno pričala deska z napisom: „Viehauftrieb“. Ne vem, ali je kaj okinčan bil ta napis ali nič. Precej jezilo je tudi naše Nemce, ker smo mi Pliberčani za tuje goste tako malo navdušenja kazali ter jih skoraj nič nismo z „hajlom“ pozdravljali; nekaj zastav, to je bilo vse, kar smo jim mogli pokloniti, pa tudi premalo nemški smo znali ter smo morali tam pri zborovanju večkrat po slovenščini poseči. A najbolj poparilo je naše vsenemške zborovalce, ko so nekateri kmetje klicali: „Živio!“ In to v popolnoma „nemškem“ mestu. Veliko hude in slabe volje je naredil tudi tisti že enkrat imenovani Pliberško-Libuški kažipot. Ali zdaj jih ni motil slovenski, temveč nemški kažipot, kterelega je baje dal postaviti pliberški župan Girardi. Ker je ta kažipot seveda iz pleha, ga je veter ali morda kaka druga moč tako neusmiljeno zavihal, da se od pisave sploh nič ni videlo, in je torej slovenski kažipot, ki stoji za njim, še le prav v korist bil vsenemškemu gonjačem. — Značilno je, kako so se naši pliberški glavači razburili, ko so v sredo poprej zvedeli, kaj se je zgodilo s plehnatim kažipotom. Takoj na vse zgodaj zjutraj so bili na licu mesta ter skrbno popraševali, kdo se je s tistim vlakom o polnoči pripeljal v Pliberk; orožniki so letali in še letajo sem in tja ter iščejo „zločinca“. Gospodje orožniki, ki vam gre tako zelo k sreči žalostna osoda plehnatega kažipota, samo jedno vprašanje nam dovolite. Kaj pa mislite narediti s tistim človekom, ki je „vaš“ kažipot oškodoval? Ali ga bote tožili radi razžaljenja časti? Ali ne veste, da Pliberčane kažipoti v tujih občinah nič

ne brigajo in bi ga dotični lahko brez kazni in greha domu zanesel ter si ž njim peč zakuril? Sicer pa lahko že zdaj povemo, da bode v kratkem času plehnati kašipot popolnoma odstranjen, za to bode že bistriška občina poskrbela. — In kaj je bil vspeh vsenemške pliberške gonje? Mislili smo, da bodo naši po „vsenemško“ nabrušeni gostilničarji, trgovci, dohtarji itd. v pondeljek takoj pokazali slovenskim kmetom in kmetičem vrata, toda zmotili smo se, kajti zdaj so se jim še bolj dobričkali, in še bolj gladko in sladko slovensko govorili nego prej. In zakaj? Ker od slovenskih grošev živijo! Marsikateri gostilničar, ki je imel tam na živinskem prostoru svojo barako, se je izrazil, da mu je ljubši ena miza kmetov nego ves ta „krabal“. Jedini vspeh, ki ga je ta gonja dosegla, je: Krave in voli bodo znanprej na bolj lepem prostoru stali. Naposled moramo še omeniti, da so na nekaterih hišah bile protiaustrijske, vsenemške zastave (črno-rdeče-rumene) takozvane „fankfurtarce“, in sicer pri „Metnici“, pri „Nemcu“, pri županu Girardiju, pri zdravniku Höfererju, in še pri dveh drugih. Slovenci, take zastave pomenijo, da mi v take hiše ne smemo hoditi! „Frankfurtarca“ je visela tudi na ljudski šoli. Gospod nadučitelj, kdo pa vam daje pravico, na šoli, ki je sezidana večinoma s slovenskimi denarji in v katero zahaja več nego polovica slovenskih otrok, razobešati vsenemško zastavo? Kako se strinja s katoliško šolo luterska „Südmarkbücherei“? Kdo je dal šolarjem dovoljenje udeležiti se vsenemške gonje?

Dholica. (Romar v Lurd.) Dunajskim romarjem k blaženi Devici Mariji v Lurd se je pridružil tudi iz naše župnije vrli mladenič Jurij Stoif iz Dola pri Tibičah. Bog mu daj srečno pot in veselo vrnitev.

Črnčiče pri Dholici. („Hitra“ pošta.) Prejel sem pismo. In veste kdaj in kakšno? Pismo, ki je bilo pisano dne 16. februarja 1904, ter slovensko naslovljeno, sem prejel — čujte in strmite — dne 9. junija 1904. Imelo je pet pečatov in sicer štiri jednake, namreč: „St. Jakob im Oberrosental“, 20. febr. 1904, drugi 20. febr. 1904, tretji 21. febr. 1904, četrtega se ne more več natančno razločevati, peti „Pörschach am See“ 23. febr. 1904 in na pismu so bile dvakrat napisane besede „wo?“. Ker ime pošte ni bilo nemško napisano, je nek poštni uradnik zapisal nemško, „Pörschach“, ter je gotovo še le potem moglo priromati pismo, kakor poštni pečat kaže, dne 23. febr. v Poreču in od tam tudi na pošto oddajnico v Trabenču, kjer se je odpočilo od dolgega potovanja, tako da sem jaz pismo prejel šele dne 9. rožnika. To kaže, kako bi nas Slovence radi pohrustali, ker že slovenskih pisem ne morejo videti.

Z dežele. (Babjeverni naprednjaki.) Tako kosmate babje vere pa gotovo še pri Hotentotih ne najdemo, kakoršna napolnjuje naših hajlovcev napredne možgane. Čujte! Dne 21. junija, zvečer, v času, ko se srečata pomlad in poletje, tedaj — tako verujejo — zašumi pod smrekami in bori in sam nemški Botan se prikaže. Da, še bolj napredne glave trdijo, da tedaj Bismarkov duh „hajla“ po gorah. In tedaj, tako verujejo, je nevarna ura; kar dušo ti potegne iz telesa, če nimaš dobro privezano. Zato si jo moraš privezati, koj močno po grli ga potegni. Pa to je šele priprava, trdijo. Glavna stvar je Botanova služba v gozdu pri kresu. Čudna vera! Vzamejo hrast in brino iz tuje zemlje, prižgejo s šibicami v posebnih škatljicah, in če šviga plamen — zdaj je šele vrhunec Botanove službe; Bismarkov duh je že tu! Stopijo krog ognja, napnejo se kot žabe, in iz vseh grl zaorijo strašanski glasovi: hajl, hajl hav . . . tako nekako, cela litanija; in tedaj so vsi zamaknjeni; Bog ne daj če bi jih kdo motil! Če se jim grlo osuši, ga mažejo s posebno pijačo, ki jo prinesejo seboj ali v steklenicah, ali pa koj v sodu. — Zanimivo bi bilo, če bi se poizvedelo kako daleč po slovenskem Koroškem je ta babja vera razširjena in koliko imamo takih babjevernih naprednjakov v naši ljubi deželi; po nekaterih krajih jih imenujejo tudi „hajlovce“, in to menda po omenjeni njihovi Botanovi litaniji!

Novičar.

Na Koroškem.

Št. Jakobska šola — razdeljena! Nemški časniki poročajo, da je naučno ministerstvo zaukazalo, da se mora s prihodnjim šolskim letom slovenska šola v Št. Jakobu razdeliti! S tem so dali nov udarec Slovencem, postavi in zdravi pedagogiki. A kaj to mar vladajoči kliki, kateri je edini namen kruto ponemčevanje!

Slovensko akademsko ferijalno društvo „Gorotan“. Slovenski koroški visokošolci so ustanovili ferijalno (počitnično) društvo „Gorotan“, z namenom, da širijo o počitnicah med ljudstvom izobrazbo in narodno zavest s tem, da prirejajo v

različnih krajih poučna predavanja z vesellicami. Prvi društveni občini zbor, katerega spored se bo v „Miru“ svoječasnno objavil, se bo vršil v drugi polovici meseca julija v Velikovu. *Odbor.*

Potrjena postava. Cesar je potrdil postavo, sklenjeno v zadnjem deželnem zboru, o dajanju „likofa“ za posle. Istotako je potrjena postava o novem stavbenem redu za mesto Celovec.

Duhovske zadeve. Minuli teden je v Celovcu pri pobožnosti Jezusovega Srca pridigoval sloveči jezuit o. H. Abel z Dunaja. — V stalni pokoj je stopil g. župnik L. Sever v Blačah. — Razpisana je župnija Labud do dne 20. julija. — Vpokojeni profesor verouka na beljaški gimnaziji, č. g. Jos. Koch je od cesarja odlikovan z vitežkim križcem Franc-Joževega reda.

Izlet k Lampel-ju ob Vrbskem jezeru so priredila zadnje nedelje dne 12. t. m. društva: celovška „Čitalnica“, tamburaško društvo „Bisernica“ in pevsko društvo „Zvezda“ iz Hodiš. Bilo nas je vsega skupaj do 70 Slovencev. Gostilničar-našinec nam je prav dobro postregel. Tamburaši in mlada „Zvezda“ so nas izvrstno razveseljevali. Tudi domačini so došli v precejšnjem številu poslušati petje in tamburanje, posebno pa se jim je dobro zdelo, da je toliko gospode prišlo in da je ta slovensko govorila! Budimo povsod narodni čut s slovenskim govorom!

Centralni kolodvor v Celovcu. Železniško ministerstvo je odobrilo načrt centralnega (osrednjega) kolodvora v Celovcu. V kratkem se vrši komisijski ogled, in graditi se začne kolodvor že letos. Novi kolodvor je potreben radi novih železnic. Kolodvor za osebni promet se postavi tam, kjer je zdaj južni kolodvor.

Smiljo se nam. „Freie Stimmen“ z dne 21. maja pretakajo cele potoke solz v članku „Gessinnungstreue tut not“ (Zvestobe je treba). Očitajo svojim somišljenikom razne grehe, kako malo skrbijo za napredek nemštva, in kako predrzni so drugače misleči Slovani, kako spodrivajo Nemce in kako jim jemljejo posest za posestjo. Če bi le bilo res! Nezvestoba je, tarna omenjeni list, če se kupuje pri Slovincih, če se išče podpora pri slovenski banki, če državni pravnik v političnih zadevah zastopa nasprotnika svojega naroda, če protiklerikalci svoje otroke pošiljajo v samostanske šole. Ti pač vedó, zakaj tako delajo. Lackner-jeva šola gotovo ni za otroke. Z eno besedo, omenjeni članek naravnost pozivlja svoje somišljenike k bojkotu Slovanov in „klerikalcev“. Če bi pač mi Nemce ubogali in začeli tudi tako ravnati z raznimi privandranimi pijavkami!

Celovec in okolica. V malem jezeru pri Blatogradu je utonil 11letni M. Rom pri kopanju. — Ministerstvo je dovolilo za popravo starih slik v cerkvi v Virnivasi pri Pokrčah 500 K.

Podjunska dolina. Dne 4. t. m. je začelo goreti pri p. d. Lonjaku v Libučah. Ogenj so še pravočasno zadušili. — 50letna Jera Šalekar v Vovbrah je padla dne 4. t. m. pri pranju v potok in utonila. — Lancmanovo posestvo v Rabštanju pri Spodnjem Dravogradu se bo prodalo na dražbi dne 1. avgusta. Izklicna cena 30.000 K.

Rožna dolina. Pri Dravlah ob Št. Jakobu so napravili nov, stalen brod preko Drave. Promet z Vrbo je s tem znatno olajšan. — Lov občine Sele, obsegajoč 600 oralov, se odda na dražbi dne 19. junija. Izklicna cena 200 kron. — Na Slatnah pri Št. Jakobu se je dne 12. t. m. pri streljanju ponesrečil Kompanov sin. Vnel se mu je smodnik in mu močno opekel desno roko in obličje.

Razne novice. V Densdorfu pri Sovodju je 20letni Jos. Pirker ob nekem prepiru sunil 40letnega posestnika J. Dulnika v prsa, da je ta takoj umrl. — V Malem Št. Pavlu je 44letni posestnik E. Karteiser padel čez stopnice v klet. Obležal je na mestu mrtev. Zapušča vdovo in 5 neposkrbljenih otrok. — Pri Mostiču je v Krki utonil hlapec Fr. Sulbauer. Truplo so našli šele drugi dan. — Huda ura je napravila dne 8. t. m. zopet v Gorčični dolini mnogo škode. Trikrat je padala gosta toča in zlasti okrog Svinca in Malega Št. Pavla vse pobila. — V Glandorfu so tatovi vlomili v gostilno na kolodvoru in odnesli nad 600 kron.

Po slovenskih deželah.

Za družbo sv. Cirila in Metoda. Vodstvo razpošilja sledeče: Z rastočim navalom tujstva raste naloga, ki jo je izvrševati družbi sv. Cirila in Metoda. Rodoljubi, ne držimo križema rok, ko se bliža nevarnost. Stojmo na braniku domovine, da nas ne obsodijo potomci. Podpirajmo čuvarico slovenske mladine, družbo sv. Cirila in Metoda! God njenih slavnih zavetnikov je predurmi. Blagovolite se o tej priliki spomniti s kakim darom — morda večjim, nego je cena naznačena poslanima knjižicama. Prvo — „Sv. Ahacija“, pomočnika Kranjske, krasi lep Gregorčičev prevod starodavne himne. Druga — „Mučenci“ nas se-

znanja s krutim preganjanjem krščanstva za cesarja Dioklecijana. Pretresujoče je opisal to grozno dobo vrl hrvatski narodni učitelj Milutin Mayer. Slovenski prevod je izboren, tak, kakor se mora pisati slovenski. Obe knjižici sta popolnoma prikladni za darila konec šolskega leta, za šolske in ljudske knjižnice, za bralna in izobraževalna društva. Ne vračajte knjižic, nego izvolite si pridejano položnico poslati družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljano 1. za „Sv. Ahacija“ 30 vinarjev. 2. za „Mučence“ 90 vinarjev. 3. za poštino 10 vinarjev. Preplačila radostno sprejema potrebna blagajna družbe sv. Cirila in Metoda.

Ljubljanski mestni svet in predrznost rektorja graškega vseučilišča. Rektorat (predstojništvo) graškega vseučilišča je pisal ljubljanski mestni občini, naj svoji slovenski vlogi pridoda, ko pošlje za dijaško mizo vsakoletni dar, tudi nemško prestavo. Poročevalec g. dr. Gregor Krek je predlagal, da se ta predrzna zahteva kratkomalo odkloni. Predlog je bil sprejet. Sprejet je bil tudi dr. Kušarjev predlog, da se brez slovenske pobotnice ne izplača podpora, ker tukaj se gre za to, da mora rektorat občeovati tudi v jeziku, ki je na Štajerskem deželni jezik. Zanimiva je bila opomba dr. Gr. Kreka, da je „nemško“ vseučilišče v Čerovicah odklonilo pred leti neko malorusko vlogo. Naposled je vseučilišče prisililo državno sodišče, da je moralo sprejeti malorusko vlogo. Nemški listi hudo javkajo nad umestnim sklepom ljubljanskega občinskega odbora.

Gospodarske stvari.

Oskrbovanje plemenskih goved.

(Konec.)

Ako se z biki tako postopa, kakor sem ravno povedal, in ako se jim vtaknejo nosni obročki, potem ostanejo večinoma tako pohlevni, da se ž njimi tudi v starosti lahko ravna. Za varnost zdravja in življenja ljudij in deloma tudi živalij bi bilo le želeto, da bi imeli vsi biki, ki se javno za plemenitev rabijo, nosne obročke.

Bika naj krmijo, snažijo in oskrbujejo le moški, ker so bolj močni in manj bojzljivi od žensk. Najbolje je, da ga hrani in oskrbuje že od mladosti ena in ista oseba. Tako se navadi junec na tega človeka, priuči se njegovemu glasu in njegovi obleki ter mu je čisto pokoren. Pri snaženju ne sme kazati hlapec strahopetnosti ali bojzljivosti, a tudi prenel ne sme biti in ne sme po nepotrebnem na bika vpiti. Ob času krmljenja naj hodi zmiraj v isti obleki k juncu in vsakokrat naj ga nagovori z znano besedo: sivček moj, šarec, bikec moj itd. Bik je nespametna, neznanosna močna in v svojem obnašanju čudna žival, zatorej mu ni nikoli prav zaupati, ampak se je po mogočnosti varovati.

Za plemenske krave ni treba v prvi polovici brejosti posebnega krmljenja in tudi ne posebnega oskrbovanja. Čistiti in snažiti jih je seveda treba, ali sicer je ravnati ž njimi tako, kakor z molznimi kravami sploh. V drugi polovici brejosti jim je začeti polagati več klaje, kakor doslej, da dobiva starka kakor tudi zarodek dovolj hraniva. Eden do dva meseca pred porodom naj se krave ne molzejo, ker to bi škodovalo mladiču; sploh pa je odvisno od mlečnosti krave, kdaj da naj ista presuši. Sedem do deset dni pred porodom in kakih 5 dni po storitvi naj se dá kravi nekoliko manj krme, kakor navadno, ker to je za ohranjenje zdravja močno koristno. Nekateri držé svoje breje krave, ki so visoko na času, kar v hlevu zaprte in jih ven ne puščajo, češ, da se ne poškodujejo in da ne zvržejo. To je sicer res, vendar pa je tudi premisliti, da počasna hoja nikoli zvrženja ne povzroča, če se le skakanje in posilno poškodovanje zabrani. Brejih krav se ne sme torej držati zaprtih v hlevu, ampak jih je spuščati do poroda na pašo (samo ne skupaj z drugo živino), ali jih je zapirati v ograjen vrt, kjer se lahko dovolj nahodijo. Zmerno in počasno, do storitve trajajoče kretanje daje nekoliko poroštva, dakrava lahko in pravilno stori. Največ težkih porodov se opaža pri tistih kravah, ki neprestano v hlevu stojé, a mnogo manj pri onih, ki do storitve počasi hodijo. Torej pozor živinorejci!

Podborski.

Vabila.

Hranilnica in posojilnica na Djekšah ima svoj letni občni zbor v nedeljo dne 19. junija t. l. ob 3. uri popoldne v svoji lastni hiši s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo o letnem delovanju. 2. Razdelitev čistega dobička. 3. Volitev novega odbora. 4. Volitev računskih pregledovalcev. 5. Razni nasveti. — K obilni udeležbi vabi

Slovensko izobraževalno društvo za Gozdanje in okolico priredi v nedeljo, dne 19. junija, popoldne ob 3. uri letni občni zbor v gostilni pri Neuwirtu na Gozdanjah s sledečim vspešnim redom: 1. Poročilo tajnika. 2. Poročilo blagajnika. 3. Volitev novega odbora. 4. Zapisovanje udov. 5. Razni nasveti. — Vse rodoljube in rodoljubkinje prijazno vabi

Loterijske številke od 11. maja 1904.

Trst 82 59 68 85 71
Linc 13 88 65 32 27

NAZNANILA.

Mizarski učenec

se takoj sprejme pri **Matiju Berginc-u** v Vrbi na jezeru.

Prodá se

en lep koles na novo rumeno lakiran s streho, zadnja cena 100 goldinarjev, in en manjši, starejši, zadnja cena 35 goldinarjev, v Beljaku, Italijanska cesta št. 9.

Prodá se

iz proste roke Jaricevo posestvo v Rogarji vasi pri Št. Tomažu, eno uro od Celovca. Obsega nad 27 oralov njiv, 3 orale travnikov, 70 sežnjev vrta, 6½ oralov pašnika, 15 oralov gozda. — Več pové p. d. Hobjan v Guntni vasi, fara Št. Jakob pod Celovcem.

Istrska vinarska zadruga v Pulju

prodaja v svoji podružnici v Beljaku, Freihausgasse št. 3.

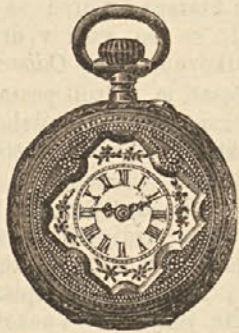
sledeča popolnoma natorna istrska vina za sledeče cene na debelo, od železnice v Beljaku, brez sodov, v množinah od 56 l. naprej, in sicer: rdeča vina: Teran II. 36 K, Teran I. 44 K, Stafela 36 K. Refoškat 60 K. Opolo (krvno vino) 56 K.

Bela vina: Namizno vino 40 K. Muskat II, 60 K. Muškat I, 104 K. Dugava 80 K.

Za točno postrežbo se jamči, sodi se dajejo na posodo.

Spoštovanjem

J. Kofler,
poslovodja.

Naznanjam uljudno, da je ravnokar izšel moj

novi veliki cenik, ki obsega čez 600 podob, in katerega razpošiljam zastonj in poštine prosto. Ker razpošiljam svoje blago po celem svetu, je to dokaz, da je isto res fino, da so cene nizke in postrežba pošena. Naj se zatorej vsak zanesljivo obrne do moje tvrdke.

Z velespoštovanjem

H. Suttner,

urar in zalagatelj c. kr. avstrijskih uradnikov v Kranju (Krainburg).

Absolutno zajamčeno pristno mašno vino

priporočal je ljubljanski knezoškofjski ordinarijat vč. duhovščini za nakup pri kmetijskem društvu (zadrugi) v Vipavi zato, ker je pod strogim nadzorstvom župnika-dekana v Vipavi. — Razpošilja se od 56 litrov naprej čisto belo vino od 42 do 50 kron za 100 litrov loko kolodvor Postojna. Rdeče hribovsko namizno vino po 30 kron. — Vino je jako milega okusa, ker je napravljen po novem francoskem načinu. — Večje množine se zaračunijo nekoliko ceneje. — V zalogi so tudi finejša sortirana vina, kakor kraljevina po 50 K, pinela po 55 K, beli burgundec in laški rizling po 60 K ter stara buteljska vina, renski rizling in beli burgundec.

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna tako, da se najedenkrat na dve cevi brizga,

brizgalnice (streljke) za sadno drevje z natanko namereno petrolovo mešanico,

svetilnice na aceten, da se ulové leteči hrošči,

hidravlične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom,

stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mlne za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žveplenje,

sesalke za vino, cevi za vino,

kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo, kot

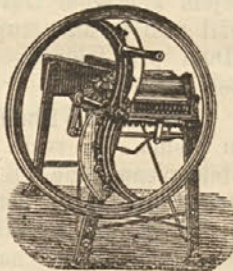
zbiralnike (trierje), mlatilnice, vitale (gepel) i. t. d.

razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah

IG. HELLER, DUNAJ, II., Praterstrasse 49.

Cenilniki zastonj in franko.

Dopisuje se v vseh jezikih.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih, ublažujejo katar, urejajo izmeček, odpravijo nadiho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženó velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo

izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in madronu ter ne bi smele radi tega manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobivajo se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato naj se naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 73, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. — **Cena je naslednja** in sicer franko dostavljena na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) 4 K, 2 ducata (24 steklenic) 8 K, 3 ducate (36 steklenic) 11 K, 4 ducate (48 steklenic) 14-60 K, 5 ducate (60 steklenic) 17 K.

Imam na tisoče priznalnih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baratinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, šivilja; Josip Seljanić, seljak itd.

Ustanovljena 1. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 73, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „jelen“.

Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares **zajamčeno pristno**, perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“. **Dobiva se povsod!**

Varstvena znamka.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 1.000.000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme za vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjžice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.